

РЕШЕНИЕ

№ 5419

гр. София, 16.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав,
в публично заседание на 29.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **5841** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 - 161 ДОПК.

Образувано е по жалба на „Уни Травел „ ООД с ЕИК[ЕИК], [населено място], в.з. С. – Д., [улица], офис 2, чрез адвокатско дружество „Микински и съдружници“, представлявано от адв. А. Х., съдебен адрес [населено място],п.к.1000, [улица], ет.1, П. бизнес център, срещу Ревизионен Акт № Р-2200221006060-091-001 от 12.10.2022 г. на органи по приходите при ТД на НАП С., мълчаливо потвърден от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителни практики“ С. при ЦУ на НАП, с който са установени допълнителни задължения на „Уни Травел„ ООД общо за 120 286,94 лева, от които: по ЗКПО- за корпоративен данък за 2017 г. в размер на 8 302,72 лева с лихви в размер на 3819, 56 лева, корпоративен данък за 2018г. в размер на 10 767,50 лв. с лихви в размер на 3861,65 лв., корпоративен данък за 2019г. в размер на 11 560,41 лв. с лихви в размер на 2970,62 лева, както и по ЗДДС, в периода м. 02.2017г. – м. 08.2019г. – ДДС, ведно с лихви за забава, в общ размер на 79004, 48 лева.

В жалбата се твърди, че РА е незаконосъобразен. Твърди се, че не са налице основания за приложение на правилата за ревизия при особени случаи.Посочено е, че за да обосноват основанието по чл.122, ал.1, т.2 от ДОПК и наличието на неотчетени продажби на услуги, в тежест на органите по приходите е да установят, че „Уни Травел „ ООД е реализирано приходи/обороти, които не е отчетело.От гледна точка на облагането с ДДС, органите по приходите следва да докажат настъпването на данъчно събитие по смисъла на чл.25 от ЗДДС, респективно че ревизираното лице е

реализирано приход. Това не е било сторено. Данъчните органи са определили основата за облагане по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК, като в РА критериите посочени в чл. 122, ал. 2, т. 1 – т. 16 от ДОПК не са подробно изследвани, като липсва изискуемия анализ. Отделно от това, специално относно констатациите по ЗДДС, на стр. 78 от РД органите по приходите сочели, че дружеството е извършвало облагаеми доставки със ставки от 20 %, 9 % и 0 %, но въпреки това при определяне на твърдения данък на общо основание била приложена данъчна ставка от 20 % От стр.80 нататък в РД в табличен вид били посочени стойностите на неотразени доставки на туристически услуги за всеки от ревизираните периоди. Установявало се, че са посочени общи месечни стойности, като не било ясно по кои доставки и фактури са формирани тези стойности, като този подход би недопустим, защото не можело да се установи откъде произтичат посочените размери на данъчните основи. Искане за отмяна на РА. Претендират се разноси.

В съдебно заседание жалбоподателят „Уни Травел“, ООД, редовно и своевременно призован е представляван от адв.Б., с пълномощно по делото, която поддържа жалбата по изложените съображения. Представени са и писмени бележки.

Ответникът – директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителни практики" С. при ЦУ на НАП, редовно и своевременно уведомен се представлява от юр.Б., която моли Съдът да отхвърли жалбата срещу оспорения РА. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.. Представени са и писмени бележки

СГП, редовно и своевременно уведомена, не се представлява.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Въз основа на Заповед за възлагане на ревизия № Р-22002221006060-020-001/29.10.2021 г., изменена със Заповеди № Р-22002221006060-020-002/14.03.2022 г., № Р-22002221006060-02003/26.04.2022 г., № Р-22002221006060-020-004/06. 06.2022 г., спряна със Заповед № Р-22002221006060-023-001/13.12.2021 г., възобновена със Заповеди № Р-22002221006060-143-001/ 14.03.2022 г., в ТД на НАП С. е извършена ревизия на задълженото лице за определяне на задълженията по ЗДДС за данъчни периоди от 01.02.2017 г. до 12.08.2019 г. и по ЗКПО за данъчни периоди 01. 01.2017 г. до 30.12.2019 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22002221006060-092-001/20.07.2022 г., връчен по електронен път на 03.08.2022 г. От дружеството е подадено Възражение № 53-00-265#9/16.09.2022 г. на основание чл.117, ал.5 от ДОПК

Установено е, че „Уни Травел“ ООД с ЕИК[ЕИК] е регистрирано по ЗДДС считано от 17.02.2015 г., задължителна регистрация във връзка с облагаем оборот. Считано от 12.08.2019 г. дружеството е дерегистрирано по ЗДДС – задължителна дерегистрация при установени обстоятелства във връзка с чл. 176 от ЗДДС.

Дружеството „Уни Травел“ ООД притежава лиценз за извършване на туроператорска дейност от 28.05.2013 г. През ревизирания период „Уни Травел“ ООД е извършвало доставки на туристически услуги, в качеството си на туроператор.

Изготвено е ИПДПОЗЛ с изх. №Р-22002221006060-040-001/19.11.2021 г., връчено на 30.11.2021 г. на декларирания от дружеството електронен адрес за кореспонденция. От дружеството не са представени изисканите документи, справки и писмени обяснения. Изготвено е ИПДПОЗЛ № Р-22002221006060-040-002/11.05.2022 г.

връчено на 25.05.2022 г. на декларирания от дружеството електронен адрес за кореспонденция. От дружеството не са представени изисканите документи, справки и писмени обяснения. От ревизиращия екип е извършено и посещение на декларирания от дружеството адрес за кореспонденция, находящ се в [населено място], [улица] А, във връзка с преглед на документи в оригинал. ЗЛ не е осигурило достъп до счетоводната и търговска документация на дружеството за ревизиращия период.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на доставчиците Е. ХОЛИДЕЙС ЕООД с ЕИК[ЕИК], В. ЕООД с[ЕИК], Г. ХОТЕЛ В. АД с ЕИК[ЕИК], К. С. ЦЕНТЪР ООД с ЕИК[ЕИК], БИЗНЕС – КОНСУЛТ ООД с[ЕИК], В. ТУРИСТИК АД с[ЕИК], М И М АГЕНЦИЯ ЕООД с[ЕИК], ТРАКИЙСКИ ХОТЕЛИЕРИ ЕООД с ЕИК[ЕИК], М. МК 2010 ЕООД с[ЕИК], МГР МЕНИДЖМЪНТ ЕО+ОД с[ЕИК], Т. ООД с ЕИК[ЕИК], ДВОРЕЦА ЕООД с ЕИК[ЕИК], А. – 91 АД с ЕИК[ЕИК], А. I ЕАД с[ЕИК], В. 2005 ООД с ЕИК[ЕИК], С. Т. ЕООД с ЕИК[ЕИК], С. Т. 2001 ЕООД с[ЕИК], С.-49 ЕООД с[ЕИК], приключили със съответните протоколи за извършени насрещни проверки.

В отговор на същите от посочените доставчици са получени заверени копия на сключени с ревизираното дружество договори, издадени фактури, документи за разплащането по тях, счетоводни справки, писмени обяснения, подробно описани в РД. Съгласно представените договори, хотелиерите предоставят на туроператора „Уни Травел“ ООД правото да продава на база заявка - потвърждение легловата база на отделните хотели и свързаните допълнителни услуги по договорени цени. С оглед извършените насрещни проверки на доставчиците е установено, че търговските отстъпки, предоставяни на У. Т.“ ООД като туроператор от проверените „хотелиери“ варират в различни проценти, като най- ниската е 10%. Отбелязано е в РД/РА, че „Уни Травел“ ООД не е отразило в счетоводните си регистри всички извършени покупки на туристически услуги по издадените му фактури и на стойност, описани в РД. Предмет на доставка по фактурите са основно продажба на ваучери за хотелско настаняване. Органите по приходите са направили констатация, че издателите на фактурите потвърждават прехвърлянето на собствеността върху ваучерите, предмет на доставките, като освен писмените обяснения за начина на осъществяването им са приложени заверени копия на фактурите за доставка, извлечения от счетоводните програми на дружествата за отчитане на получените по банка плащания, начисляването на данък за извършените продажби, договори. Също ревизията е отчела обстоятелството, че издателите на проверените фактури са редовни доставчици, извършващи постоянни или периодични доставки и имащи капацитет за тяхното извършване. Поради констатираното количество, вида и честотата на покупките на ваучерите, които обикновено са търгувани от дружеството органите по приходите са приели, че придобитите ваучери са използвани за независимата икономическа дейност на „Уни Травел“ ООД. Извършена е била проверка в информационната система на НАП, при която са съпоставени включените фактури в дневниците за продажби на посочените доставчици с тези, отразени в дневниците за покупки на „Уни Травел“ ООД. Констатирано е, че ревизираното дружество не е включило в дневниците си за покупки издадените му фактури и съответно не ги е отразило в счетоводството си. За определяне размера на реализираните приходи е ползвана определена в хода на ревизията надценка, с която дружеството е работило през ревизираните периоди, а именно - надценка /търговска отстъпка/ в размер на 10%

- най-ниската търговска отстъпка, предоставена на „Уни Травел“ ООД от посочените доставчици и същата е взета като база за установяване на укритите приходи. Органите по приходите са достигнали до извод, че ревизираното дружество е извършило продажби на туристически услуги, закупени с неосчетоводени фактури за покупки. Формирали са заключение, че са налице данни за укрити приходи или доходи и съответно са налице обстоятелства съгласно чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК. На основание чл.124, ал.1 от ДОПК на ревизираното лице е връчено Уведомление № Р-22002221006060-113-001 /11.05.2022 г./159 от делото/, с което е уведомено, че в хода на ревизията е установено наличие на обстоятелства по чл.122, ал.1, т.2 от ДОПК – „налице са данни за укрити приходи или доходи и по чл. 122, ал.1, т.5 от ДОПК, поради което основата за облагане с: Данък върху добавената стойност за период 01.02.2017 - 12.08.2019 г. ; Корпоративен данък за период 01. 01.2017 г. - 31.12.2019 г. ще бъде определена по реда на чл.122 – 124 а от ДОПК. Уведомлението е връчено на ревизираното лице заедно с уведомление по чл.17, ал.1, т.2 от ДОПК и Декларация по чл.124, ал.3 от ДОПК за притежаваното имущество, вида и размера на направените разходи, източници на доходи и участие в управителни и надзорни органи на юридически лица. Определен е 14-дневен срок за представяне на документи. От страна на ревизираното лице не са ангажирани писмени доказателства и не е изразено становище относно уведомлението.

Ревизията е приключила с РА № Р-22002221006060-091-001 / 12.10.2022 г., издаден от Х. Б. М. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и Й. Н. И. на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията. С ревизионния акт са установени допълнителни задължения на „Уни Травел“, ООД общо за 120 286,94 лева, от които: по ЗКПО- за корпоративен данък за 2017 г. в размер на 8 302,72 лева с лихви в размер на 3819, 56 лева, корпоративен данък за 2018г. в размер на 10 767,50 лв. с лихви в размер на 3861,65 лв., корпоративен данък за 2019г. в размер на 11 560,41 лв. с лихви в размер на 2970,62 лева, както и по ЗДДС, в периода м. 02.2017г. – м. 08.2019г. – ДДС, ведно с лихви за забава, в общ размер на 79004, 48 лева.

Съгласно РД/РА, данъчните основи за облагане по ЗКПО и ЗДДС са определени по реда на по реда на чл. 122, ал.2 от ДОПК, като е прието, че са налице данни за укрити приходи или доходи, съгласно чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК. Начислен е допълнително ДДС по ЗДДС и корпоративен данък по ЗКПО с мотива, че са налице неосчетоводени фактури от ревизираното търговско дружество, издадени от негови доставчици, от което е формиран извод, че се касае за неотчетена реализация и недекларирани приходи. По делото (приложение 8, л.1987 и сл.) са налични „Протоколи за облагане на маржа на „Уни Травел „ ООД“ с оглед определяне на данъчните основи.

На основание чл. 156, ал.7 от ДОПК е сключено споразумение между жалбоподателя и решаващия орган за продължаване с 3 месеца на срока произнасяне по жалбата срещу РА по административен ред (л.157). В така удължения срок директорът на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителни практики" не се е произнесъл с решение, поради което се следва, че на основание чл. 156, ал. 7, изр. 2, във вр. с чл. 156, ал. 4 и ал. 5 от ДОПК ревизионният акт е мълчаливо потвърден.

По делото са приобщени като писмени доказателства документите от административната преписка и представените от страните.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, подадена е от лице, имащо право на жалба, срещу подлежащ на обжалване административен акт и е процесуално допустима. По същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Обжалваният ревизионен акт е издаден от компетентни органи по приходите на основание чл. 119, ал. 2 ДОПК, след надлежно възложена ревизия съгласно чл. 112 и чл. 113 ДОПК. В настоящият случай оспореният ревизионен акт е издаден от Х. М.-орган, възложил ревизията, издал ЗВР – на длъжност началник сектор при ТД на НАП [населено място] и Й. И. – ръководител на ревизията, на длъжност главен инспектор при ТД на НАП [населено място]. Ръководител на ревизията е този, посочен в заповедта за възлагане по чл. 113, ал. 1, т. 2 от ДОПК, съответно органът, възложил ревизията е лицето, което е оправомощено за това по реда на чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК. Приложени са заповеди, видно от които подписалите РА са заемали съответните длъжности при ТД на НАП [населено място]. Следователно може да се приеме, че обжалваният ревизионен акт е издаден от компетентен орган, респективно, че липсва основание за отмяна на акта по смисъла на чл. 146, т. 1 от АПК.

Оспореният ревизионен акт е издаден в предвидената в чл. 120, ал. 1 и ал. 3 от ДОПК форма. В него се съдържат всички задължителни реквизити, установени в разпоредбата на чл. 120, ал. 1, т. 1 – т. 8 от ДОПК, а именно посочено е името и длъжността на органа, който е издал акта, неговият номер и дата на издаването му, данните на ревизираното лице, обхвата на ревизията, посочени са подробни какви процесуални действия са били извършени в хода на ревизионното производство, посочени са подробно мотивите за издаване на акта, а така също съдържа се и разпоредителна част, в която са определени задълженията на ревизираното лице, посочено е пред кой орган и в какъв срок ревизионния акт може да се обжалва, съдържа се и подпис а издателя му. В съответствие с изискването на чл. 120, ал. 2 от ДОПК към ревизионния акт е прикрепен ревизионен доклад, който е неразделна част от него. РА е подписан, съгласно по чл. 120 ал.1, т. 8 от ДОПК, с електронни подписи от органите по приходите– негови издатели. Въз основа на това следва, че липсва основание за отмяна на акта по смисъла на чл. 146, т. 2 от АПК.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:Процесуалните правила, свързани с издаването на ревизионния акт, който е крайна цел на всяко едно ревизионно производство са изчерпателно регламентирани в Глава петнадесета „Данъчно – осигурителен контрол“ от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс. При извършена проверка досежно съответствието на издадения ревизионен акт с процесуалноправните разпоредби на закона, настоящият съдебен състав констатира, че са допуснати съществени процесуални нарушения, които да довели до неправилно прилагане на материалноправните разпоредби на закона. Аргументите на съда за това се изразяват в следното:

В настоящия случай ревизията е извършена по реда на чл. 122 от ДОПК, тъй като органите по приходите са преценили, че са налице обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК. За да определят допълнителни данъчни основи на жалбоподателя по ЗДДС и ЗКПО за ревизираните периоди, органите по приходите са преценили, че са налице данни за укрити приходи от ревизираното лице - приходи от търговската му дейност,

по-конкретно- продажби на туристически услуги, закупени с неосчетоводени фактури за покупки.

Основанията за извършване на ревизия по особения ред са изрично изброени от закона в разпоредбата на чл. 122, ал. 1, т. 1 – 8 от ДОПК. Съгласно посочената разпоредба органът по приходите може да приложи установения от съответния закон размер на данъка към определена от него по реда на ал. 2 основа, когато е налице едно от следните обстоятелства: 1. до започването на ревизията не е подадена декларация, когато задължението се определя по декларация; 2. налице са данни за укрита приходи или доходи; 3. когато в счетоводството са използвани неистински или с невярно съдържание документи; 4. липсва или не е представена счетоводна отчетност съгласно Закона за счетоводството или воденото счетоводство не дава възможност за установяване на основата за данъчно облагане, както и когато документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци или за определяне на задължителните осигурителни вноски, са унищожени не по установения ред; 5. документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци, липсват или са повредени до степен негодни за ползване; 6. данните и сведенията, необходими за установяване на основата за облагане с данъци, не могат да бъдат получени, тъй като ревизираното лице не е намерено на адреса за кореспонденция по чл. 28; 7. декларирания и/или получените приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на стопанската дейност на ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирания период; 8. когато ревизираното или проверяваното лице не осигури достъп до подлежащ на контрол обект или до счетоводни и/или търговски данни от значение за производството, съхранявани на електронен носител.

Определянето на данъчната основа за облагане с данъци, както и размера на последните са нормативно установени и следва да се прилагат точно. Единствено при наличие на обстоятелства по чл. 122, ал. 1 от ДОПК и при спазване на правилата на чл. 122, ал. 2 и ал. 4, ДОПК, законът дава възможност на органите по приходите да приложат установения от съответния закон размер на данъка към определена от тях основа. За целта, основанията по чл. 122, ал. 1 ДОПК следва да са безспорно установени и тежестта за доказване е на органите по приходите, тъй като извършването на облагане по особения ред не може да почива на предположения, а на конкретни факти, обосноваващи някоя от хипотезите на чл. 122, ал. 1 от ДОПК. В настоящия случай, органът по приходите не е доказал факти, даващи основание да се приеме, че е реализирана хипотезата на чл. 122, ал. 1, т. 2 ДОПК, при определяне на задълженията по ЗДДС и ЗКПО.

В случая, органът по приходите е намерил за доказани предпоставките на чл. 122, ал. 1, т. 2 ДОПК – налице са данни за укрита приходи или доходи. Съгласно разпоредбата на чл. 124, ал. 2 от ДОПК, в производството по обжалване на ревизионен акт при извършена ревизия по чл. 122 от ДОПК, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 ДОПК е подкрепено от събраните доказателства. Така установената презумпция за

вярност на фактическите констатации е оборима и доказателствената тежест е за жалбоподателя. Следователно в производството по съдебно обжалване на РА, издаден по реда на чл. 122 ДОПК, в тежест на органите по приходите е да установят основанията за извършване на ревизия при особени случаи, както и спазването на императивния процесуален ред за това, а в тежест на жалбоподателя е да установи при условията на пълно и насрещно доказване твърдените от него факти и обстоятелства, с които се опровергават фактическите констатации в акта. За да се приложи обаче презумпцията по чл. 124, ал. 2 от ДОПК, фактическите констатации, на които се позовават органите по приходите, следва да са подкрепени от надлежни доказателства, в противен случай тежестта за опровергаването им не може да се възлага на ревизирия субект.

Основната задача на разпоредбата на чл.122 ДОПК е да даде възможност да се извърши облагане и тогава, когато необходимите данни за установяването на данъчните задължения съобразно приложимите норми на материалния закон не са налице. Разпоредбата на чл.122 ДОПК е призвана да преодолее тази пречка пред ревизионното производство и създава условия за попълване или направо заместване на липсващите доказателства с други данни, които да позволяват установяването на задълженията. Това заместване на изискуемите от материалния закон данни с други такива, посочени в чл.122 ДОПК, води много често до само приблизително установяване на данъчната основа. В крайна сметка целта е да се получи цялостна, макар и косвена, представа за дейността на задълженото лице, а оттам и някакво, макар и само приблизително и относително, съвпадение на данъчната основа, определена по реда на чл.122 ДОПК и данъчната основа, която би била установена, ако бяха налице липсващите доказателства и данни.

Разпоредбата на чл. 122,ал.1, т.2 от ДОПК има предвид данни за укрити приходи, като за да се приеме, че от ревизираното лице е реализиран неотчетен оборот,съответно приход, в тежест на органите по приходите е да го докажат. Съотнесено към конкретния случай, за да обосноват основанието на посочената разпоредба и наличие на неотчетени продажби на услуги, в тежест на органите по приходите е да установят, че „Уни Травел„ ООД е реализирало приходи/ обороти, които не е отчело. От гледна точка на облагането с ДДС органите по приходите следва да докажат настъпването на данъчно събитие по смисъла на чл. 25 от ЗДДС, респективно че ревизираното дружество е реализирало приход.Разпоредбите, установяващи задължение за начисляване на ДДС и изискуемост на данъка са свързани с настъпването на данъчно събитие, което в случая е извършване на услугите. В случая не е доказано по категоричен начин наличие на укрити приходи или доходи от ревизираното дружество, респективно не се установяват предпоставките на чл. 122, ал.1 т.2 от ДОПК. Действително са извършени насрещни проверки (за което са приложени доказателства) на доставчици (посочени по- горе). Сами по себе си обаче обстоятелствата по издаването на фактура от доставчици, и включването на фактурите в СД и дневниците за продажби на доставчиците, не са достатъчни, за да установяват действителното осъществяване на обективизираните в тях доставки. Тази теза неотклонно се е застъпвала от органите по приходите при отказа им да признаят право на приспадане на

данъчен кредит, поради което следва да бъде отстоявана от тях и в случаите, при които те поддържат, че доставките по фактурите са реални. В случая представените от сочените за доставчици доказателства във връзка с процесните доставки не са достатъчни, за да се обоснове категоричен извод, че жалбоподателят е получател на процесните услуги. Без проверка на редовността счетоводството на доставчиците, което следва да е водено в съответствие с изискванията на Закона за счетоводството и наличието на счетоводно отчитане на процесните фактури, както и връзката им с конкретни плащания, дори и в производство по аналог не може да се обоснове конкретен размер на данъчна основа за облагане с преки и косвени данъци. В ревизионния доклад са описани извършени действия и събраните доказателства от насрещните проверки, но липсват проверки, констатации и анализ в гореизложения смисъл. Още повече, че в ревизионния доклад (стр.4) се съдържа констатация (на база събрани доказателства в предходно ревизионно производство), че жалбоподателят е организиран и водил текущо счетоводно отчитане в съответствие с изискванията на Закона за счетоводството, счетоводните стандарти за малки и средни предприятия и прилага двустранна форма на счетоводните записвания. Посочено е в РД, че формата на счетоводството осигурява синхронизирано хронологично и систематично (аналитично и синтетично) счетоводно отчитане. Също така е отбелязано, че за ревизираните периоди в съответствие с изискванията на чл. 124, ал. 1 от ЗДДС дружеството „У. Т.“ води редовно за всеки данъчен период задължителните регистри –Дневници за покупките и за продажбите, които съдържат изискуемите реквизити. Отделен е въпросът, че ревизиращите са могли, но не са анализирали банковите сметки на ревизираното дружество „У. Т.“ с оглед получаване на информация за лицата, закупили ваучери, респективно същите не са съпоставени с информацията в регистъра за настанените туристи, които доставчиците „хотелиери“ следва да водят по силата на чл. 116, ал.1 от Закон за туризма, което би било от значение за преценката дали са налице укрити приходи от РЛ. Поради изложеното, Съдът намира, че не са доказани законоустановените предпоставки за извършване на данъчно облагане по специалния ред на чл. 122 от ДОПК, поради което и е основателно оспорването на жалбоподателя на това основание.

При този изход на спора, съдът намира, че в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноските, за които е отправил съответно искане в срока по чл. 80 от ГПК, в т.ч. за адвокатско възнаграждение. Съгл. Тълкувателно решение №6/06.11.2013г. по тълк. дело №6/2012г. на Общото събрание на Гражданската и Търговската колегии на Върховния касационен съд (ОСГТК), съдебните разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат тогава, когато страната го е заплатила и е доказала реалното му заплащане на процесуалния си представител, в зависимост от уговорения в договора за правна помощ и съдействие начин на плащане – в брой или по банков път. Представен е договор за правна помощ, видно от който уговореното адвокатско възнаграждение е 4320 лв., както доказателства, че сумата е заплатена (л.132,133) съответно в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски общо в размер на 4370 лв.(е 4320 лв. за адвокатски хонорар и 50 лв. за ДТ).

Така мотивиран, на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „Уни Травел„ ООД с ЕИК[ЕИК], [населено място], срещу Ревизионен Акт № Р-2200221006060-091-001 от 12.10.2022 г. на органи по приходите при ТД на НАП С., мълчаливо потвърден от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителни практики“ С. при ЦУ на НАП, с който са установени допълнителни задължения на „Уни Травел„ ООД общо за 120 286,94 лева, от които: по ЗКПО- за корпоративен данък за 2017 г. в размер на 8 302,72 лева с лихви в размер на 3819, 56 лева, корпоративен данък за 2018г. в размер на 10 767,50 лв. с лихви в размер на 3861,65 лв., корпоративен данък за 2019г. в размер на 11 560,41 лв. с лихви в размер на 2970,62 лева, както и по ЗДДС, в периода м. 02.2017г. – м. 08.2019г. – ДДС, ведно с лихви за забава, в общ размер на 79004, 48 лева.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите да заплати на „Уни Травел„ ООД с ЕИК:[ЕИК], [населено място] сумата от 4370 лева за разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на РБ, в 14-дневен срок от съобщението до страните, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: